

въ календара на Остромировото евангелие подъ 26 септемврий: **Риғимина**. Не е чудно, че името на арменската национална светица е било носено отъ майката на царь Самуила, който водѣлъ потеклото си отъ старъ арменски родъ, преселенъ въ България (срв. Йор. Ивановъ, Произходъ на царь Самуиловия родъ. Въ Сборникъ Златарски, 55 сл.).

Паметникът може да представя самата начална надгробна семейна плоча, или пъкъ той е биль издигнатъ по-сетне като възпоменателенъ знакъ. Това последно предположение ми се струва за по-правдоподобно. Не е ясно сѫщо, да ли плочата е била първоначално въ с. Германъ, чиято стара църква била градена, споредъ единъ надписъ въ нея, въ 1006 г., или пъкъ плочата е била пренесена тамъ отъ столицата на Самуила, която е била въ близкия островъ на Прѣспанското езеро, именно въ Ахилъ. (За тия мѣстности срв. моята статия Царь Самуиловата столица въ Прѣспа, въ Извѣстия на Българското арх. дружество, кн. I, 55 сл.; срв. сѫщо и по-долу, главата за Прѣспа).

Намалено факсимиile отъ надписа, снето отъ самата плоча, давамъ на стр. 24.

Прочитъ:

1. † въ нна отъца и съ-
2. нна и стаго доула а-
3. зъ Самон^{†1)} рабъ бж(и)
4. полагаж память (отъц-)
5. з и материн и брат(з и-)
6. а кръстъхъ си(хъ. се)
7. имена оусъпъш(ихъ ии-)
8. кола рабъ бжи (Риғими-)
9. т Дав(ы)дъ. написа (же си въ)
10. лко отъ сътво(ренни инро-)
11. т : ф а - (5501—993). ииъди(кта с).

^{†1)} Каменорѣзачътъ писалъ погрѣшно и, сетне го оправилъ съ и отгоре му.